● ПАРАЛЕЛЬНИЙ СВІТ КРЕМЛЯ

РОСІЙСЬКЕ МАРЕННЯ НА ПІВНІЧНО-АТЛАНТИЧНУ ТЕМАТИКУ

Всім тверезомислячим людям зрозуміло, що вся ця риторика стосовно «участі солдатів НАТО» у війні, «натовського легіону» й інших лякалок нинішньої російської влади, які вона транслює своїм громадянам, покликана виконати лише одне завдання — виправдати в їхніх очах власну агресію проти сусідньої країни, бодай якось з позицій міжнародного права та здорового глузду «пояснити» факти прямої військової підтримки Росією терористів на Донбасі.

3

● ЗАКОНОДАВЧІ ЗМІНИ

ВІЙСЬКОВО-ЦИВІЛЬНІ АДМІНІСТРАЦІЇ МАЮТЬ НОРМАЛІЗУВАТИ ЖИТТЄДІЯЛЬНІСТЬ НА ДОНБАСІ

...У населених пунктах, де місцеві органи влади та їхні виконавчі органи не виконують покладені на них обов'язки, зокрема внаслідок фактичного саморозпуску або самоусунення від виконання посадових повноважень, будуть створені військово-цивільні адміністрації. Тобто там, де місцеві органи влади паралізовані, їхні функції переберуть на себе структури, які утворюються в разі потреби за рішенням Президента України.

5

Народна АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

СУБОТА, 7 ЛЮТОГО 2015 РОКУ №14 (5349)

● «ГАРЯЧА» ТЕМА

США ПІДТРИМУЮТЬ УКРАЇНУ В ЇЇ ПРАВІ ЗАХИЩАТИ СЕБЕ

Фото з сайта dyvys.in

Президент України Петро Порошенко провів зустріч із Державним секретарем США Джоном Керрі, який заявив про підтримку США України та Президента Порошенка, повідомляє прес-служба глави держави.

«Сьогодні я тут спеціально для того, щоб передати підтримку і добру волю від Президента Обами, всього американського народу українцям на їхньому шляху до демократії та свободи і, найголовніше, в їхньому невід'ємному праві захищати свою територію та суверенітет країни. Ми шануємо і захоплюємося тим, як українці це роблять», — сказав Джон Керрі.

Президент подякував Сполученим Штатам за підтримку України. Глава держави заявив: «Провідна роль США у зміцненні трансатлантичної солідарності на підтримку України має вирішальне значення для досягнення мирного врегулювання. Ми вдячні за послідовну участь Державного департаменту і особисто секретаря Керрі в цих зусиллях».

Петро Порошенко наголосив, що Україна залишається прибічницею мирного, політичного врегулювання конфлікту в Донецькій та Луганській областях і наполягатиме на виконанні Мінських домовленостей. «Ми працюємо, щоб знайти шляхи для мирного врегулювання і позбавити український народ триваючого жаху агресії. Це є пріоритетом для всієї спільноти цивілізованих націй, для кожного цивілізованого суспільства. У той же час ми зміцнюємо нашу співпрацю у сфері безпеки», — зазначив Президент.

СТОР. 2

● ДЕЩО З ПРИВОДУ

ВОЄННО-ПОЛІТИЧНА АРИФМЕТИКА ПО-ПУТІНСЬКИ

Останнім часом ватажки терористичних організацій так званих «ДНР» та «ЛНР» зовсім не скупляться на гучні заяви і промови. Не треба бути особливо обізнаним в сучасних політичних тенденціях, щоб зрозуміти причини цих виступів. Ситуація в зоні конфлікту, м'яко кажучи, не така, як хотілося б терористам. Тож якщо уважно придивитись до змісту цих заяв та промов, цілком можливо зрозуміти, що насправді стоїть за ними. Адже ні для кого немає таємниці, чиї насправді «побажання» та забаганки висловлюють проросійські терористи, які чинять розбій у східних районах українського Донбасу…

Сюрприз «з душком»

*У розпал так званого «широкомасштабного» наступу терористів у районі Дебальцевого, коли вже стало зрозуміло, що нічим добрим для них це не закінчиться, а кількість їхніх втрат є вражаючою, ватажки обох «народних» республік, Захарченко та Плотницький, 2 лютого виступили зі спільною заявою. Зокрема, «…нам не потрібно крові, ми готові зупинитися, але тільки там, де знаходимося зараз (мається на увазі та лінія зіткнення, яку зуміли досягнути терористи у ході свого наступу — **Авт.**). Ми не зрадимо пам'ять своїх товаришів. Ми — за шлях мирних переговорів. Ми вимагаємо від Києва сісти за стіл перемовин та домовлятися…»*

Що характерно, майже одночасно з цим президент Російської Федерації Путін також зовсім несподівано висловився на тему конфлікту на Сході України. Офіційні джерела сусідньої країни донесли суспільству його думку щодо цього, мовляв, «…Президент Росії висловив глибоке занепокоєння ескалацією конфлікту та побажання щодо продовження мирного діалогу».

Якщо вірити в щирість цих заяв та промов, можна навіть подумати, що ці люди дійсно «глибоко переживають» трагічні події в нашій країні та щиросердно бажають якнайскорішого зупинення кровопролиття. Так думати цілком можливо, але якщо не знати деяких деталей та подробиць цього конфлікту, до яких ці особи мають безпосереднє відношення.

СТОР. 4

● ПРИКЛАД МУЖНОСТІ

РОСІЙСЬКА «СІМДЕСЯТДВІЙКА» ПІД УКРАЇНСЬКИМ ПРАПОРОМ

СТОР. 3

Шість військовослужбовців 128-ї механізованої бригади вночі пішли в розвідку й повернулися на російському Т-72, який більше тижня завдавав клопоту нашим бійцям, обстрілюючи їхні позиції

Фото Романа ТУРОВЦЯ

E-MAIL: N_ARMY@ARMY.KIEV.UA

HTTP://WWW.NARODKA.COM.UA

ЗАКОНОТВОРЧІСТЬ

КОМАНДИРАМ НАДАНІ ДОДАТКОВІ ПРАВА

Верховна Рада України ухвалила Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності військовослужбовців, надання командирам додаткових прав та покладання обов'язків у особливий період».

Законодавчим актом на командирів покладено обов'язок вживати рішучих заходів щодо припинення вчинення підлеглими кримінального правопорушення та відновлення правопорядку, повідомляє інформаційне управління Апарату Верховної Ради України.

Законом також запроваджено адміністративну відповідальність за вчинення військових адміністративних правопорушень. Зокрема, запроваджено відповідальність за відмову від виконання законних вимог командира (начальника), недбале ставлення до військової служби, порушення правил несення бойового чергування, порушення правил несення прикордонної служби, розпивання військовослужбовцями алкогольних, слабоалкогольних напоїв. Командирам надано право складати адміністративні протоколи.

Законом вирішено питання відбування покарання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовцями військової служби за контрактом та призваними під час мобілізації.

Відповідні зміни внесено до Кримінального кодексу, Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінально-виконавчого кодексу, Дисциплінарного статуту, Статуту внутрішньої служби та Статуту гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України та Закону «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

ПРИЗОВНИЙ ВІК ПІДВИЩЕНО ДО 27 РОКІВ

Президент Петро Порошенко підписав Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку проходження військової служби та питань соціального захисту громадян України, які проходять військову службу під час особливого періоду». Документ був ухвалений Верховною Радою 15 січня, повідомляє прес-служба Президента України.

Закон №116-VIII, зокрема, спрямований на врегулювання призову громадян на строкову військову службу, запровадження кримінальної відповідальності за ухилення від проходження військової служби за призовом осіб офіцерського складу, розширення переліку категорій громадян, які можуть бути прийняті на військову службу за контрактом в особливий період, проведення більш ефективної підготовки військовослужбовців строкової військової служби за військово-обліковими спеціальностями, забезпечення підвищення соціального захисту військовослужбовців.

Також закон передбачає підвищення призовного віку до 27 років та зменшення кількості підстав для отримання громадянами України відстрочки від проходження строкової служби. Документом зазначено, що за працівниками, які були призвані під час мобілізації, на особливий період та які підлягають звільненню з військової служби у зв'язку з оголошенням демобілізації, але продовжують військову службу за контрактом, зберігаються: місце роботи (посада), середній заробіток на підприємстві, в установі, в організації, незалежно від підпорядкування та форми власності, більше ніж на один рік.

УКРАЇНА І СВІТ

МІНСЬКІ ДОМОВЛЕНОСТІ — ОСНОВА ДЛЯ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТУ

Фото з сайта dyvys.in

Президент України Петро Порошенко провів понад п'ятигодинні переговори з Федеральним канцлером ФРН Ангелою Меркель та Президентом Франції Франсуа Олландом. Сторони підтримали мирне врегулювання конфлікту в Донецькій та Луганській областях і висловили сподівання, що Росія також зацікавлена в цьому, повідомляє прес-служба глави держави.

Петро Порошенко, Ангела Меркель та Франсуа Олланд обговорили шляхи реалізації Мінських домовленостей, які є основою вирішення конфлікту, і напрацювали спільні пропозиції щодо подальших кроків.

Троє лідерів закликали до негайного припинення вогню, виведення з України іноземних військ, відведення важкої техніки та озброєнь, закриття кордону і звільнення всіх заручників.

Президент Порошенко закликає європейських лідерів сприяти звільненню українського пілота Надії Савченко.

Сторони також обговорили можливості розвитку діалогу в «нормандському форматі».

«ГАРЯЧА» ТЕМА

США ПІДТРИМУЮТЬ УКРАЇНУ В ЇЇ ПРАВІ ЗАХИЩАТИ СЕБЕ

Джон Керрі наголосив на важливості дипломатичного вирішення конфлікту на Донбасі. «Наш вибір — мир та мирне врегулювання. Росія також повинна зробити цей вибір, але не тільки словом, а й ділом. Росія має дотримуватись своїх зобов'язань за Мінськими домовленостями, які вона підписала», — заявив Держсекретар.

Джон Керрі зазначив: «Росія повинна припинити військову підтримку сепаратистів, змусити їх сісти за стіл переговорів задля досягнення довготривалого політичного рішення. Треба припинити вогонь не на словах, а на ділі, відвести важке озброєння на відстань, з якої не можна буде завдати шкоди мирному населенню». Держсекретар наголосив на необхідності відведення іноземних військ та озброєння з України, поваги до міжнародних кордонів, а також звільнення заручників.

«Ми прагнемо дипломатичного рішення. Але ми не можемо заплющувати очі на танки, які перетинають кордони України, ми не можемо заплющувати очі на російських військових, які в неідентифікованій уніформі перетинають кордон України, і ми не можемо заплющувати очі на наявність сучасних ракет та іншого важкого озброєння, яке потрапляє через кордон в Україну з Росії включно з порушеннями міжнародних норм безпеки польотів, попри запевнення, що цього не мало б бути, відповідно до Мінських домовленостей з припиненням вогню», — заявив Джон Керрі.

«США, Президент Обама готові допомогти всім сторонам досягти такого результату. Той факт, що Канцлер Меркель і Президент Олланд також прибувають з візитом до Києва сьогодні, свідчить, що США, Франція, Німеччина, наші міжнародні партнери разом з Україною закликають Росію без зволікань здійснити ті кроки, які я щойно назвав», — сказав Джон Керрі.

Президент також відзначив важливість підтримки реформ в Україні з боку США. Він зазначив, що як глава держави сприятиме якнайшвидшій реалізації системних реформ, боротьбі з корупцією і зміненню всієї системи державного управління в Україні. «Ці зміни є ключовими умовами для успішної і демократичної України, а також процвітання і безпечного життя наших громадян», — наголосив Петро Порошенко.

Початок на 1-й стор.

АКЦЕНТИ УРЯДУ

«ЩОБ МАТИ МИР — ТРЕБА БОРОНИТИ СВОЮ КРАЇНУ»

Фото з сайта dyvys.in

«Наша мета — отримати мир. Але щоб мати мир, треба захищати свою країну, зупинити Росію і не дозволити російським військам наступати далі», — наголосив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на прес-конференції за підсумками зустрічі з Державним секретарем Сполучених Штатів Америки Джоном Керрі, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

Арсеній Яценюк зауважив, що Україна звертається щодо збільшення оборонних можливостей держави «не для наступальних операцій, а для оборонних. Адже хтозна, яка ключова мета Росії і президента Путіна. Російська агресія — це загроза світовому порядку, європейській безпеці, це загроза для країн-членів НАТО».

Україна, зазначив глава уряду, має докази, що Російська Федерація порушила міжнародне законодавство і «російський президент віддав наказ російським військам вчинити вторгнення і в Крим, і на Східну Україну. Очевидно, що російські війська є на території України, очевидно, що Росія захопила Крим, вторглася на Східну Україну».

«Чесно кажучи, складно купити SA11, SA22 (зенітно-ракетні комплекси — **Ред.**) та російські танки й артилерію на ринку Донецька чи Луганська», — сказав він.

«Видається, що єдина країна, яка заперечує присутність російських військ на території України — це Російська Федерація і персонально президент Путін», — наголосив глава уряду.

Арсеній Яценюк зазначив, що Україна бореться не з так званими «повстанцями» чи бандитами — «ми боремося з російською регулярною армією».

«Закликаємо Росію виконати те, що було погоджено, авторизовано і підписано персонально президентом Путіним», — наголосив він.

«Ми мали декілька форматів: женевський, нормандський. Переконаний, що найкращий формат — це київський формат, коли США, ЄС, Франція, Німеччина та Україна сидять за одним столом і мають єдину, спільну, сильну й тверду позицію», — сказав Арсеній Яценюк.

«Наша єдина мета — досягти миру. Але ми ніколи не зрадимо наші цінності й принципи, ніколи не зрадимо своєї гідності й свободи. Ми ніколи не розглядатимемо нічого, що підриває нашу незалежність, територіальну цілісність та суверенітет», — зауважив Прем'єр-міністр України.

●СИТУАЦІЯ НА ДОНБАСІ

ЗОНА АТО: ОБСТРІЛИ, ДИВЕРСАНТИ, ІНФОРМАЦІЙНІ АТАКИ

СПРОБИ НАСТУПУ НА ПОЗИЦІЇ СИЛ АТО ПРИЗВОДЯТЬ ДО ВТРАТ У ЛАВАХ НЗФ

Ситуація в зоні антитерористичної операції характеризується збереженням високої інтенсивності обстрілів бойовиками позицій сил АТО, веденням бойових та активних диверсійно-розвідувальних дій вздовж лінії розмежування, на об'єктах інфраструктури та шляхах логістичного забезпечення.

У районі Дебальцевого інтенсивність обстрілів за останню добу дещо знизилася. Водночас неспокійною залишається ситуація на Луганському і Маріупольському напрямах.

Після численних обстрілів із різної зброї бойовики вдавалися до штурмів опорних пунктів та блокпостів поблизу н.п. Рідкодуб Артемівського району Донецької області та біля с. Міус Попаснянського району Луганської області, де бойовики 5 разів обстрілювали наші позиції з установок «Град», танків і мінометів та атакували їх. Всі напади бандитів відбито, повідомляє Інформаційно-аналітичний центр Ради національної безпеки і оборони України.

Спроби наступу на позиції сил АТО призводять до втрат у лавах НЗФ.

5 лютого українські військові знищили 60 бойовиків, 4 ворожі танки, 2 самохідні артилерійські установки. Біля м. Брянка Луганської області сили АТО підірвали 7 складів з боєприпасами, які належали бойовикам.

У районі н.п. Сокільники на Луганщині сили АТО знешкодили разом з розрахунками два 120-мм міномети та автомобільну техніку до них, а біля н.п. Стукалова Балка знищили одну БМП з екіпажем. Українська артилерія успішно веде контрбатарейну боротьбу та упереджувальний вогонь, що знижує до мінімуму ефективність вогневого ураження бойовиками наших позицій.

Також учора українські зенітники збили ворожий БПЛА, який здійснював розвідку місцевості над окремими населеними пунктами Костянтинівського району Донецької області.

Слід наголосити, що протягом попередньої доби наші військові своїх позицій не залишали, що вкотре підтверджує неправдивість російських ЗМІ та провокаторів, які повідомляють про нібито оточення наших підрозділів та захоплення бойовиками населених пунктів.

За добу загинули 2 українські військовослужбовці, 26 отримали поранення.

Позавчора з полону терористів звільнено 8 українських військових.

Бойовики продовжують інформаційну кампанію з метою дискредитації Збройних Сил України.

За оперативними даними, в районі м. Авдіївка виявлено диверсійно-розвідувальну групу НЗФ, що здійснює обстріли позицій сил АТО та житлових масивів під виглядом бійців батальйону «Айдар». Офіційно заявляємо, що батальйон «Айдар» несе службу на Луганщині, і жодного військовослужбовця цього підрозділу в Авдіївці немає.

Також стало відомо, що бойовики та російські найманці, намагаючись зчинити паніку серед мирного населення Донбасу, поширюють інформацію про запланований ними 5–6 лютого масований обстріл Маріуполя. Для цього на мобільники мешканців міста від імені «ДНР» телефонують невідомі особи та закликають людей залишити місто. Це продумана стратегія російських «ляльководів», мета яких — створити хаос на Сході нашої країни.

Триває евакуація мешканців прифронтових міст. Позавчора рятувальники ДСНС вивезли з міст Авдіївка, Дебальцеве та Ольховатка 376 людей, серед них 40 дітей.

Для зустрічі людей, яких вивозять з небезпечної зони в Донецькій області, підрозділи ДСНС розгорнули пункти зустрічі на залізничних вокзалах в містах Слов'янськ та Костянтинівка, де біженцям нададуть інформаційну, медичну та психологічну підтримку.

5 ЛЮТОГО УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ ЗНИЩИЛИ 60 БОЙОВИКІВ, 4 ВОРОЖІ ТАНКИ, 2 САМОХІДНІ АРТИЛЕРІЙСЬКІ УСТАНОВКИ. БІЛЯ М. БРЯНКА ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ СИЛИ АТО ПІДІРВАЛИ 7 СКЛАДІВ З БОЄПРИПАСАМИ, ЯКІ НАЛЕЖАЛИ БОЙОВИКАМ

Також рятувальники ДСНС спільно з волонтерами організували евакуацію 80 осіб з міст Луганської області, які обстрілюють члени НЗФ.

У зв'язку з активізацією бойових дій волонтери спільно з військовими продовжують вивезення мирних мешканців міст Мар'їнка та Красногорівка.

Українська армія щоденно допомагає мирним мешканцям, які постраждали від обстрілів з боку бойовиків. Зокрема, група цивільно-військового співробітництва ЗСУ разом із волонтерами вже другий день поспіль доставляє до н.п. Красногорівка гуманітарні вантажі — харчові продукти та теплі речі. Друга група добровільних помічників із Маріуполя разом з офіцерами цивільно-військового співробітництва привезла до Красногорівки дитяче харчування та засоби гігієни. Цю допомогу отримали сім'ї з маленькими дітьми. Зараз офіцери цивільно-військового співробітництва збирають інформацію про потреби вимушених переселенців з Авдіївки.

Світ підтримує Українську армію та мирних мешканців Сходу України. Литовська цільова допомога у вигляді медичного устаткування та лікарських засобів прибула до Дніпропетровська. У межах надання благодійної допомоги Україні антибіотики та пластикові контейнери для зберігання крові отримала обласна лікарня імені Мечникова, а до військового госпіталю було направлено рентгенівський портативний апарат, бензиновий електрогенератор і тент-намет на 24 особи.

5 лютого до Слов'янська прибула гуманітарна місія з Італії. Її метою є виявлення солідарності з українським народом, ознайомлення з ситуацією на місцях та передача місцевим волонтерам гуманітарної допомоги — одягу, іграшок для дітей, зокрема для дітей-сиріт з дитячих будинків Костянтинівки, Дружківки та Слов'янська, а також одягу, медикаментів і теплих ковдр для цивільних і військових на передовій. Весь вантаж — 3,5 тонни речей і медикаментів зібрала в Італії Асоціація «Італія-Україна-Майдан» за сприяння українських дипломатів у цій країні.

●ПРИКЛАД МУЖНОСТІ

РОСІЙСЬКА «СІМДЕСЯТДВІЙКА» ПІД УКРАЇНСЬКИМ ПРАПОРОМ

Військовослужбовці 2-го артилерійського дивізіону 128-ї механізованої бригади захопили в терористів російський Т-72, який більше тижня завдавав клопоту нашим бійцям, обстрілюючи їхні позиції.

Знищити його вогнем артилерії не вдавалося — ворожий панцерник з'являвся несподівано, робив один-два постріли і зникав.

Щоб ліквідувати цей танк, артилеристи зважилися на вилазку. О 2 годині ночі 6 сміливців пробралися на позиції терористів. Танк стояв біля невеличкого будиночка. Щоб не здіймати шуму, заходити в будинок хлопці не стали. Серед артилеристів був механік-водій МТЛБ, він і запропонував забрати танк із собою.

Коли Т-72 заревів і рушив, наші бійці побачили, як горе-танкісти вибігли з будинку і в паніці повтікали, хто куди. Напевно, думали, що українці розстріляють будинок з гармати.

На трофейному танку артилеристи успішно повернулися на свої позиції. На захопленому панцернику відразу ж закріпили український прапор. Всередині бойової машини знайшли російські документи і сухпайки.

Наші бійці наразі використовують «сімдесятдвійку» як тягач, бо серед них немає навідника. Але сподіваються, що фахівця їм надішлють, тоді трофей збільшить вогневу потужність їхньої батареї.

А ось імена героїв: Андрій Калініченко, Сергій Хорошковський, Володимир Вознюк, Роман Смигородський, Сергій Косаківський, Сергій Іванович.

Роман ТУРОВЕЦЬ,
із зони АТО

●ПАРАЛЕЛЬНИЙ СВІТ КРЕМЛЯ

РОСІЙСЬКЕ МАРЕННЯ НА ПІВНІЧНО-АТЛАНТИЧНУ ТЕМАТИКУ

Слова російського президента про Українську армію як «натовський легіон» навряд чи когось здивували в Україні та світі, зважаючи на, м'яко кажучи, загальну неадекватність висловів та особливо вчинків нинішньої російської влади.

Головною підставою для слів президента Росії є вже добре відома прихильникам ідеї «рускАГА мира» теза про нібито участь підрозділів армій країн НАТО у збройному протистоянні на Сході нашої країни. Мовляв, разом із українськими військовиками проти «ополчения Донбасса» воюють підрозділи армій країн НАТО. І якщо це не підрозділи регулярного війська, то принаймні так звані «приватні військові компанії», за спинами яких знову ж таки стоять уряди країн-членів Північноатлантичного альянсу.

Увесь цей інформаційний маразм щодо безпосередньої участі НАТО у «війні на Сході» майже щодня вдувають у вуха російським громадянам, які вже цілком серйозно вірять у ці балачки. Але річ у тім, що ці нісенітниці не меншим потоком засмічують свідомість наших громадян через різного роду опозиційні та так звані альтернативні засоби масової інформації. У зомбуванні своєї аудиторії задля вигоди «путінського погляду на світ» вони цілком успішно використовують одну з основних демократичних свобод нашої країни — свободу слова.

Десятки і сотні «американських найманців», афроамериканці, поляки, німці, грузини — всі вони на «Амбрамсах» і «Апачах» майже не вилазять з Донбасу, воюють тут, грабують жителів донбаських сіл та міст і знущаються з місцевого населення найрізноманітнішими способами. І все деталі безглуздішими та «страшнішими» стають історії про «участь у війні підрозділів НАТО». Якщо серйозно поставитися до цих балачок, то з часом починає здаватися, що дійсно «вояки НАТО» лізуть, як таргани, майже з усіх шпарин.

Щодо цього як «достовірні» свідки в передачах різноманітних російських телевізійних каналів штибу «Лайф ньюз», «Раша тудей» або «Росія 24» зазвичай фігурують не зовсім тверезі або не зовсім адекватні особи, які представляються «бійцями ополчення» чи «місцевими мешканцями», які вирвалися з рук карателів і «американських найманців». Вони із добре оплаченим завзяттям переконують глядачів, що особисто бачили цих утаємничених «вояків НАТО». І жодному прихильнику цих російських телевалищ не спадає на думку, що коли «вояки НАТО» беруть безпосередню участь у бойових діях, то де хоча б один убитий, поранений або полонений такий військовослужбовець? Ще жодного російські зомбо-канали так і не пред'явили ступбованій спільноті…

УВЕСЬ ЦЕЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ МАРАЗМ ЩОДО БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ УЧАСТІ НАТО У «ВІЙНІ НА СХОДІ» МАЙЖЕ ЩОДНЯ ВДУВАЮТЬ У ВУХА РОСІЙСЬКИМ ГРОМАДЯНАМ, ЯКІ ВЖЕ ЦІЛКОМ СЕРЙОЗНО ВІРЯТЬ У ЦІ БАЛАЧКИ

Уже доведено, що коли довго дивитись увесь цей інформаційний бруд та пропагандистське сміття, починаєш відчувати, як поступово втрачаєш розум і так само, як російська аудиторія, починаєш шукати серед учасників збройного конфлікту на Сході нашої країни зловісну «руку Вашингтона» та «злобних найманців Заходу».

Тому я не рекомендую переглядати продукцію російського тв-агітпропу навіть як експеримент — це може скінчитися досить серйозним психічним розладом. Принаймні наймінімальнішим симптомом стане відчуття, ніби ви знаходитесь у якісь паралельній реальності, де над Донецьком літають бойові американські вертольоти, а в степах Луганської області «заблукав», кажучи словами російського президента пана Путіна, польський мотопіхотний батальйон. Потім буде дуже важко сприймати правду…

Чимало російських ЗМІ знову і знову, перетираючи тему міфічних «солдатів НАТО», дуже полюбляють посилатися на факти участі у складі українських добровольчих формувань, які воюють на Сході, окремих країн Заходу. Мовляв, ось вони — «солдати НАТО», при цьому чомусь скромно замовчують деякі подробиці цих фактів.

По-перше, це насправді окремі громадяни цих країн, а зовсім не військовослужбовці їхніх регулярних військ. Погодьтеся, між офіційним військовослужбовцем і цивільним громадянином є велика різниця. За ними зовсім не стоять уряди їхніх країн.

По-друге, жоден із них не воює за гроші, тобто не отримує за свою участь у бойових діях регулярну платню. Навіть більше — майже всі вони своїм коштом потрапили до лав українських добровольчих формувань, виключно через власні переконання щодо необхідності об'єднання світової спільноти в боротьбі з тероризмом.

По-третє, такі ж громадяни із західних країн воюють і в лавах так званого «ополчення». Але російським громадянам із подачі власних ЗМІ зовсім не спадає на думку називати їх «найманцями Москви» або «рукою Вашингтона».

І ці особливості можна перераховувати ще довго…

Насправді всім тверезомислячим людям зрозуміло, що вся ця риторика стосовно «участі солдатів НАТО» у війні, «натовського легіону» й інших лякалок нинішньої російської влади, які вона транслює своїм громадянам, покликана виконати лише одне завдання — виправдати в їхніх очах власну агресію проти сусідньої країни, бодай якось з позицій міжнародного права та здорового глузду «пояснити» факти прямої військової підтримки Росією терористів на Донбасі.

Костянтин МАШОВЕЦЬ,
«Народна армія»

Народна армія
7 лютого 2015 року

●ДЕЩО З ПРИВОДУ

ВОЄННО-ПОЛІТИЧНА АРИФМЕТИКА ПО-ПУТІНСЬКИ

Головна причина «мирних» пропозицій терористів...

По-перше, ці заяви чомусь «випадково» з'явились лише тоді, коли декілька десятків одиниць бронетехніки терористів та російських найманців вже догоряли та безпорадно приткнулися розбитими у найближчих балках та ярах на дорозі між Вуглегірськом та Дебальцевим, а навколо самого Вуглегірська та на полях між Попасним і Чорнухиним залишилось чимало тіл убитих і поранених бойовиків, які їхні товариші відмовились навіть прибрати.

Пригадаємо, ще напередодні пан Захарченко під час інтерв'ю російському телеканалу «Лайф-ньюз» на тлі палаючих будинків Вуглегірська промовляв дещо інше. Щось на кшталт того, що українським воякам варто «кидати свої позиції» та «йти додому», і навіть пропонував зі свого боку організацію для цього якогось «коридору». Мовляв, якщо бажаєте зберегти життя — припиняйте опір…

Але минуло лише дві доби, і пан Захарченко досить круто поміняв свою позицію і став майже миротворцем, «голубом миру». І він уже готовий домовлятися й сідати за стіл перемовин. Дивно, але чогось такого роду думки його зовсім не відвідували, коли він за кілька тижнів до цього анонсував зрив Мінських домовленостей та початок «широкомасштабного наступу військ «ДНР» як своє «законне право».

По-друге, щось схоже відбулося і з позицією нинішньої російської влади, яка безпосередньо стоїть за спинами терористів та найманців, що сьогодні орудують у східних районах Донбасу. Президент Росії, який раніше категорично вимагав від нинішньої української влади задоволення «вимог народу Донбасу» як обов'язкової умови «мирних перемовин» з представниками «ополчення» та припинення вогню у зоні конфлікту, несподівано «занепокоївся ескалацією конфлікту».

Чомусь раніше, коли з підконтрольної йому території до терористів йшли суцільним потоком бойова техніка, озброєння та спорядження, не кажучи вже про військовиків ЗС РФ та різного штибу російських «добровольців», він такого «занепокоєння» не висловлював, окрім чергових «слів співчуття» мирному населенню Донбасу, яке нібито потерпає від «київських карателів». А зараз його все це доволі швидко «занепокоїло». Чого б це?

Початок на 1-й стор.

«Миротворці» мимоволі

Таємниця таких метаморфоз у «концептуальних підходах» ватажків терористів досить просто розкривається й лежить майже на поверхні. Річ у тім, що Захарченко та Плотницький так само, як і Путін, який відверто маячить за спинами цих «говорючих голів», змінили свою войовничу риторику на оливкову гілку миру через цілу низку подій, які зовсім не вкладалися в їхнє розуміння шляхів вирішення цього конфлікту.

Навіть більше — після того, як представники так званого «опозиційного блоку» запропонували нещодавно українським депутатам «сприяти проведенню миротворчої операції, щоб стабілізувати ситуацію», стало зрозуміло, чого насправді пан Путін прагне і що стоїть за цими «миротворчими» заявами. Зовсім невипадково одним із можливих сценаріїв реалізації російської агресії на Донбасі свого часу розглядалося введення російських військ під виглядом «миротворчого контингенту». Тому немає нічого дивного в тому, що він знову з'явився в уявленні прибічників «рускАГА мира» лише після того, як російські танки почали масово горіти під Дебальцевим.

ПОКИ «МИРНІ» ЗАЯВИ ТИРАЖУЮТЬСЯ ПІДКОНТРОЛЬНИМИ ЇМ ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ, А ПАНИ ЛАВРОВ ТА ЧУРКІН ЗАВЗЯТО НАМАГАЮТЬСЯ ПЕРЕКОНАТИ СВІТОВУ СПІЛЬНОТУ В «ЩИРОСТІ ПРАГНЕНЬ РОСІЙСЬКОГО КЕРІВНИЦТВА», ПОТОКИ СУЧАСНОГО ОЗБРОЄННЯ ТА БОЙОВОЇ ТЕХНІКИ, ПАЛИВА ТА БОЄПРИПАСІВ «ДЛЯ ПОТРЕБ ЗБРОЙНИХ СИЛ НОВОРОСІЇ» НЕ ЗУПИНЯЮТЬСЯ

Окрім того, як тільки Путін почув, що у Сполучених Штатах Америки владні кола розглядають можливість надання Україні військово-технічної допомоги, зокрема у вигляді летальної оборонної зброї, окрім різкого посилення рівня вже накладених санкцій, йому знадобилась лише доба, щоб стати «миротворцем». Також стало очевидним, що всі його намагання «заморозити ситуацію» з погіршенням його відносин із міжнародним співтовариством і одночасно тихцем спровокувати новий виток ескалації конфлікту шляхом підштовхування своїх прибічників на Донбасі до військової активізації з метою тиску на непоступливий Київ, який жодним чином не хоче жертвувати своїми національними інтересами, досить ясно і чітко «прочитуються» його опонентами. Ними, до речі, дедалі більше стає увесь цивілізований світ.

Так само тільки дві доби знадобилось Захарченку та Плотницькому, аби висловити «свою готовність до мирних перемовин», коли стало зрозуміло, що ударна тактична група терористів, що рвалася через Вуглегірськ на Дебальцеве зазнала значних втрат й була вимушена відійти на проміжні рубежі, а інша ударна група з боку Чорнухиного потрапила під потужні артилерійські удари української артилерії і ніякого вже «анонсованого» котла для українських підрозділів під Дебальцевим «якось не виходить».

Пригадаємо, ще «вчора» ці провідники та вожді «рускАГА мира» погрожували нинішній українській владі майже всіма «воєнними карами» та звинувачували її у всіх «смертних гріхах» з міфічного «зриву Мінських домовленостей», а сьогодні вони вже готові домовлятися.

Річ у тім, що, завозячи залізничними ешелонами через станцію Іловайськ боєприпаси та озброєння на окуповану територію Донбасу, вводячи на територію України замасковані під «ополченців» підрозділи своїх регулярних військ, ці «діячі» зовсім не сподівались, що ціна їхнього «наступу» та примушення Києва піти на їхні умови завдяки стійкості та мужності українських вояків може зрости майже у геометричній прогресії.

Об'єктивно кажучи, тепер керманичам та винахідникам «ідеї Новоросії» стало цілком зрозуміло, що її подальше впровадження в життя коштуватиме їм надто дорого. І річ навіть не в тому, що нарешті у Кремлі «почули» мирні пропозиції Києва або вирішили піти назустріч побажанням світової спільноти. Коли це правлячий в Росії режим у своїх агресивних діях зупинявся через мирні пропозиції інших країн? Ані в Чечні, ані в Грузії, ані в інших місцях, де він демонстрував своє прагнення «відстояти зону національних інтересів Росії», його зовсім не зупиняли слова про мир. Просто у випадку з Донбасом нинішній російський режим замислився про розмір та обсяги негативних наслідків для себе у разі продовження своїх відвертих агресивних дій. Адже нині світова спільнота на відміну від попередніх випадків демонструє цілком зрозумілу єдність своєї позиції щодо несприйняття методів пана Путіна у справі налагодження стосунків із сусідніми країнами. Порушення норм та правил міжнародного права та стандартів взаємовідносин, та й ще у такий нахабний спосіб штибу відвертої збройної агресії, навряд чи йому минеться.

З ДОСВІДУ ВІДОМО, ЩО РОЗМІР МОЖЛИВИХ ВТРАТ, ЗОКРЕМА СЕРЕД ВЛАСНИХ АДЕПТІВ, МАЛО КОЛИ ЦІКАВИВ ПУТІНСЬКУ ВЛАДУ, ЯК І ЇЇ ДУХОВНИХ ТА ІДЕОЛОГІЧНИХ ПОПЕРЕДНИКІВ

Політична «інфляція» російського режиму

Але будемо відверті. Усі ці заяви «про мир» ватажків проросійських терористів та пана Путіна, що стоїть за їхніми спинами, насправді навряд чи варті навіть того, щоб допускати їхню щирість.

Поки вони тиражуються підконтрольними їм засобами масової інформації, а пани Лавров та Чуркін завзято намагаються переконати світову спільноту в «щирості прагнень російського керівництва», потоки сучасного озброєння та бойової техніки, палива та боєприпасів «для потреб збройних сил Новоросії» зовсім не зупиняються. А лише тільки нарощуються. Досить сказати, що за висновками експертних груп НАТО, ОБСЄ, які підтверджуються висновками українських спеціалістів, уже сьогодні Російська Федерація надала в розпорядження терористів більше 20 видів та типів новітнього озброєння та військової техніки (ОВТ), яких немає і раніше не існувало в Україні. Навіть більше — матеріально-технічні ресурси, потрібні терористичним організаціям «ДНР» та «ЛНР» для продовження ними бойових дій, завозяться з території Російської Федерації вже не просто «гуманітарними конвоями», а ешелонами…

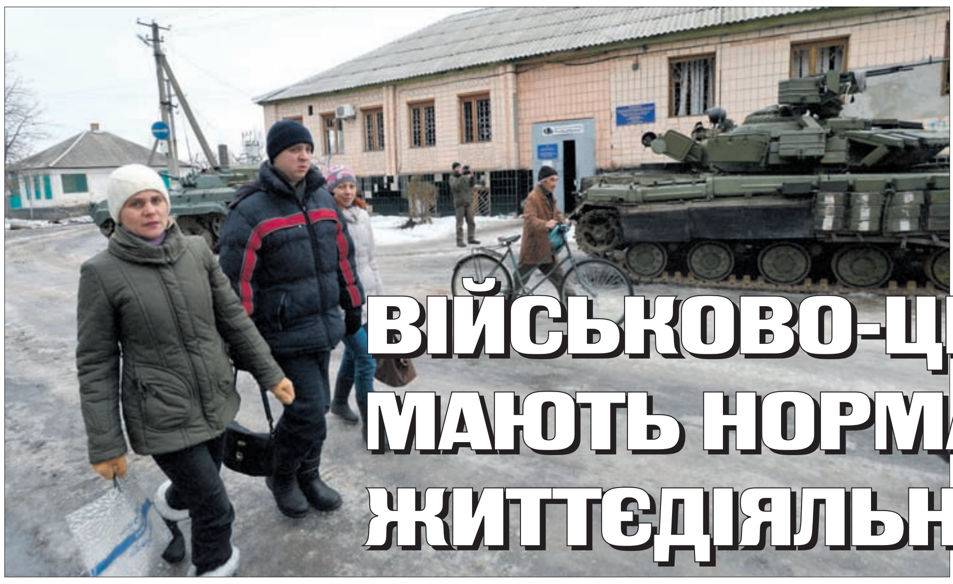
Про яке прагнення миру терористи твердять у цьому випадку? Про які формати мирних домовленостей можна говорити за таких обставин?

З досвіду відомо, що розмір можливих втрат, зокрема серед власних адептів, мало коли цікавив путінську владу, як і її духовних та ідеологічних попередників.

Але розмір ціни для них за їхні агресивні витівки не є чимось раз і назавжди встановленим. Він цілком може зростати до таких обсягів, коли стане вже критичним для існування самого режиму. Особливо тоді, коли, образно кажучи, внаслідок «утилізації» збройних формувань керованих ними терористів у російського режиму можуть закінчитися охочі платити своїм життям та здоров'ям за забаганки «рускАГА мира».

Костянтин МАШОВЕЦЬ,
«Народна армія»

ЗАКОНОДАВЧІ ЗМІНИ

ВІЙСЬКОВО-ЦИВІЛЬНІ АДМІНІСТРАЦІЇ МАЮТЬ НОРМАЛІЗУВАТИ ЖИТТЄДІЯЛЬНІСТЬ НА ДОНБАСІ

Як вже повідомляла»Народна армія», на цьому тижні Верховна Рада України ухвалила закон «Про військово-цивільні адміністрації». Таким чином нардепи зробили дієві кроки з урегулювання багатьох проблем, що виникли в Донецькій та Луганській областях внаслідок усунення окремих місцевих органів влади від виконання своїх повноважень. Цим законодавчим актом утворюються військово-цивільні адміністрації як тимчасові державні органи, що діють у складі Антитерористичного центру при Службі безпеки України і призначені для забезпечення дії Конституції та законів України, забезпечення безпеки і нормалізації життєдіяльності населення, правопорядку, участі у протидії диверсійним проявам і терористичним актам, недопущення гуманітарної катастрофи в районі проведення антитерористичної операції.

Ситуація вимагає рішучих дій

На сьогодні у Донецькій та Луганській області, зокрема на звільнених від сепаратистів територіях, склалася непроста ситуація, коли чимала кількість місцевих адміністрацій нездатна повноцінно виконувати свої функції. До речі, переважну їхню більшість становлять представники колишньої «Партії регіонів», обрані на посади ще за попередньої влади.

— По суті ці люди, які зараз начебто залишаються народними обранцями, є представниками «п'ятої колони», — розповідає народний депутат України Дмитро Тимчук. — Чекати проведення виборів у місцеві ради, щоб позбавитись їх повноважень, немає часу. Проте саме вони на сьогодні не визнають Росію агресором, а так звані «ЛНР» та «ДНР» — терористичними організаціями. Але це півбіди, адже це радше політичний момент. Існує купа інших проблем, тісно пов'язаних з діяльністю цих адміністрацій, починаючи з прийняття місцевого бюджету та інших важливих для населення питань. Відкрито не виступаючи проти, вони просто блокують цю роботу. При цьому, боячись підставитися, сидять у такому собі шпагаті — «і нашим, і вашим».

У такий спосіб ці «гімнасти» перешкоджають проукраїнській діяльності. Лазівкою для них стало тривальне самоусування від голосування. А без відсутності кворуму, як відомо, необхідні рішення не приймаються. І така ситуація склалася в багатьох населених пунктах Донбасу.

Непросте просте рішення

Вихід з цієї ситуації народні обранці запропонували дуже простий. У населених пунктах, де місцеві органи влади та їхні виконавчі органи не виконують покладені на них обов'язки, зокрема внаслідок фактичного саморозпуску або самоусунення від виконання посадових повноважень, будуть створені військово-цивільні адміністрації. Тобто там, де місцеві органи влади паралізовані, їхні функції переберуть на себе структури, які утворюються в разі потреби за рішенням Президента України.

Вони формуватимуться з військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу правоохоронних органів, які відряджатимуться до них, а також працівників, які уклали з Антитерористичним центром при Службі безпеки України трудовий договір.

З урахуванням того, що військово-цивільні адміністрації населених пунктів утворюються для виконання повноважень органів місцевого самоврядування, їхня діяльність забезпечуватиметься за рахунок коштів відповідних місцевих бюджетів, здійснення ними інших функцій, а також діяльність обласних і районних військово-цивільних адміністрацій — за рахунок коштів Державного бюджету України.

При цьому загальне керівництво діяльністю військово-цивільних адміністрацій населених пунктів, районних військово-цивільних адміністрацій законопроектом покладається на керівників обласних військово-цивільних адміністрацій. Керівництво діяльністю обласних військово-цивільних адміністрацій у сфері забезпечення громадського порядку і безпеки покладатиметься на керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України.

Керівники військово-цивільних адміністрацій у населених пунктах призначатимуться на посаду та звільнятимуться з неї Президентом України, статусу ж керівників обласних, районних військово-цивільних адміністрацій набувають голови районних, обласних державних адміністрацій, призначені на відповідні посади в установленому порядку.

Також закон визначає повноваження, права і порядок діяльності військово-цивільних адміністрацій та повноваження їхніх керівників.

Згідно із законом військово-цивільні адміністрації здійснюють свої повноваження до припинення їхньої діяльності в день відкриття першої сесії новообраної відповідної ради, а в разі створення обласних, районних військово-цивільних адміністрацій для здійснення керівництва у сфері забезпечення громадського порядку і безпеки — до завершення антитерористичної операції.

Централізація влади в одних руках — вимога часу

На переконання народного депутата України Юрія Луценка, який був одним з ініціаторів цього впровадження, з ухваленням закону «Про військово-цивільні адміністрації» буде врегульоване право, наприклад, Луганської ОДА на встановлення блокпостів та на порядок проходження контролю на них, на запровадження режиму торгівлі підакцизними товарами у прифронтовій зоні, а також на ухвалення бюджету відсутньої обласної ради рішенням ОДА, на заміщення відсутнього сільського голови цивільною чи військовою особою.

— Цей закон, безперечно, дуже потрібний. І насамперед для того, щоб керівник облдержадміністрації міг виконувати свої обов'язки в повному обсязі. Закон надає йому право приймати рішення, які раніше були делеговані обласній раді, — зазначив голова Донецької державної обладміністрації Олександр Кіхтенко у коментарі «Укрінформу». — У нас немає проблем із районними радами. Вони, як і сільські ради, всі працюють. Не працює лише облрада. Ми не можемо ухвалити бюджет, призначати або знімати керівників та вирішувати інші нагальні питання. Якщо говорити про інтереси людей, то з ухваленням бюджету вони отримають належне фінансування. Здійснюватиметься й оперативне управління комунальними підприємствами, які підлягають підпорядкуванню обласній адміністрації. Все це буде в одних руках. Така централізація на сьогоднішній день украй необхідна. З ухваленням закону і за умови його підписання Президентом ці права передаються обласній адміністрації. Якщо буде до кінця відпрацьований механізм його реалізації, і ми почнемо виконувати до завершення АТО свої функції, то позитивні зрушення для регіону та області стануть відчутними. Правда, є в цьому законі й «плями», які потребують додаткового роз'яснення. Скажімо, щодо більш тісної взаємодії з Антитерористичним центром, оскільки деякі повноваження я повинен узгоджувати з ним. Але все це, так би мовити, робочі моменти. Головне, що закон ухвалено. Все, що залежатиме від мене, я буду приймати швидко та оперативно. Будемо працювати. Ситуація сьогодні у нас непроста. Темпи розвитку регіону впали на 30 відсотків. Щодня руйнуються підприємства, затоплюються шахти, зупиняється виробництво. Поки не будуть зупинені бойові дії, ця тенденція дуже негативно впливатиме на розвиток економіки не тільки Донецької області, а й України загалом.

Наскільки ефективно запрацює цей закон на практиці, покаже час. Проте ситуація, що склалася в регіоні на сьогодні, не залишає сумнівів щодо необхідності таких рішучих кроків.

Вадим КОВАЛЬОВ, «Народна армія»

ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

ЗІБРОВ З «ДВАДЦЯТЬП'ЯТКИ»

Бойова біографія Євгена Зіброва, бійця 25-ї окремої повітряно-десантної бригади, — це чотири місяці в АТО. Чимало боїв і рейдів, звільнення кількох міст і селищ Донбасу. І двадцять чотири поранення — дев'ять кульових і п'ятнадцять осколкових.

До війська двадцятидворічний дніпропетровець прийшов добровольцем. Ще на початку березня минулого року, не очікуючи повістки, прийшов у військкомат. Після проходження медичної комісії, служити потрапив за власним бажанням у рідну дніпропетровську «двадцятьп'ятку».

Наприкінці квітня, після місячного вишколу на полігоні, підрозділ, в якому Євген служив стрільцем, перевели в район Луганська. Десантники відразу потрапили в епіцентр бойових дій.

— Свій перший бій я пам'ятаю до дрібниць, — згадує Євген. — Ми підвезли боєприпаси на позицію наших «Нон» і швидко стали розвантажувати ящики з мінами. Раптом почалося...

Із «зеленки» по позиціях українських мінометників бойовики вдарили з гранатометів і стрілецької

зброї. Стріляли здалеку, не ризикуючи наближатися до наших вогневих точок. Тож вогонь у відповідь десантники зосереджували по спалахах ворожих пострілів. І, схоже, «насипали» влучно. Бо бойовики незадовго зникли в лісі. Бій раптом вщух.

— Коли все закінчилося, ми продовжили розвантажуватися, — усміхається Євген. — Тільки тоді й подумав, що могло б статися, якби вони влучили в ящики з боєприпасами...

Наступні три місяці бойовий підрозділ Зіброва кілька разів змінював місце дислокації. Українська армія наступала, звільняючи від терористів один за одним населені пункти Донбасу. В середині липня бої вже точилися на околицях Дебальцевого і в першому ешелоні були бійці 25-ї опдбр.

27 липня бойова група, у складі якої був і Євген, отримала завдання здійснити розвідку центру міста. Напередодні до командування надійшла інформація, за якою бойовики нібито відійшли, без бою залишивши позиції в центрі населеного пункту. Необхідно було перевірити ці дані, з'ясувати, що насправді відбувається. У кузов «Урала», загрузилися восьмеро бійців, місце Євгена — за кулеметом, встановленим поверх кабіни вантажівки. Рушили.

Вулиці сорокап'ятитисячного Дебальцевого справді виглядали спорожнілими. Кілька вогневих точок противника, які розвідники виявили по маршруту свого слідування, дійсно виявилися покинутими. Десантники без перешкод дісталися майже до центральної площі.

— Хтось із хлопців запропонував встановити український прапор на будівлі державної адміністрації, — розповідає Євген. — До неї залишалося не більше двохсот метрів...

Однак саме тієї миті по розвідниках відкрили шквальний вогонь з вікон прилеглих будинків. Намагаючись вирватися з-під вогню, «Урал» дав задній хід, всі ж, хто був у кузові вантажівки, включилися в бій.

— По нас били з гранатометів, підствольників, стрілецької зброї. Я нарахував близько дванадцяти ворожих вогневих точок, — пригадує військовослужбовець. — Звичайно ж, перевага була на боці ворога, тож нам потрібно було якомога швидше вийти з сектору обстрілу...

Євген продовжував стріляти зі свого кулемета, скільки вистачило сил, попри численні поранення, отримані вже в перші хвилини бою. Навіть потім, коли через прострілені руки він вже не міг тримати зброю, десантник продовжував допомагати товаришам, споряджаючи набоями магазини.

Його життя врятував волонтерський бронежилет — весь посічений кулями й осколками, він таки виконав своє призначення — усі двадцять чотири поранення хлопець отримав у відкриті, незахищені ділянки тіла.

Останні півроку Євген Зібров знаходиться на лікуванні в госпіталі. Переніс численні операції і потребує тривалої реабілітації. Найважче поранення молодий десантник отримав в ногу — кулею вибило 12 сантиметрів кісткової тканини. Попри те, солдат не втрачає оптимізму, більше того — вірить, що лікарі повернуть його до лав захисників Вітчизни.

— Я мрію повернутися у свою бригаду офіцером. Тому перше, що зроблю, щойно одужаю, подам рапорт на вступ до військового навчального закладу.

Іван СТУПАК, «Народна армія»

Народна армія
7 лютого 2015 року

ОБЕРЕЖНО, БРЕХНЯ!

МІФИ КРЕМЛІВСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ

«Російські гуманітарні конвої забезпечують жителів Донбасу всім необхідним»

Скандали навколо російських «гуманітарних конвоїв» не вщухають з першого незаконного перетину ними українського кордону. По-перше, їхня відправка здійснюється без дозволу української влади, що не дає можливості проконтролювати їхній вміст. По-друге, до їхнього спорядження і формування не допускаються представники міжнародних гуманітарних організацій, що підтверджує наявність у КАМАЗах, крім або замість обіцяного продовольства, боєприпасів і зброї.

Взагалі ж зброя, боєприпаси та пальне для танків становлять понад 80% вмісту «гуманітарних конвоїв». Саме тому після прибуття кожного такого конвою кількість обстрілів українських позицій зростає в рази. З'явився навіть жарт: «Ніхто не пробував російську гуманітарку» на смак, зате вона добре вибухає».

Все це — кричущі злочини і порушення міжнародного гуманітарного права.

Що стосується продуктів, привезених так званими «гуманітарними конвоями» з Росії, то вони призначаються переважно для керівного складу бойовиків. Навіть не всі рядові терористи їх отримують.

Картинки з російських ЗМІ, в яких демонструється масова роздача гуманітарної допомоги населенню окупованих територій, призначені для невибагливого телеглядача і мають явно пропагандистський характер.

Парадоксальна ситуація полягає в тому, що Росія розв'язала на Донбасі кривавий конфлікт, а тепер намагається представити себе світові таким собі «жалісливим» миротворцем, використовуючи безвихідний стан доведених до межі людей.

«Припинивши фінансування, Україна прагне знищити населення непідконтрольних Києву територій»

Згідно з Мінськими домовленостями на підконтрольних бойовикам територіях у грудні 2014 року планувалося провести місцеві вибори на основі українського законодавства.

Проведені 2 листопада і підтримані Кремлем на порушення досягнутої в Мінську угоди вибори в «ЛНР» і «ДНР» продемонстрували послідовний курс Москви на ігнорування всіх своїх зобов'язань.

У цьому зв'язку виглядають абсурдними вимоги до України взяти на утримання регіон, який контролюється збройними формуваннями, що підпорядковуються іншій державі, котра до того ж економічно грабує дані території, руйнує їхню інфраструктуру, вивозить до себе найцінніше виробниче обладнання та корисні копалини.

Технологія Кремля визначається простим формулюванням: «Ми будемо заважати вам робити, але будемо вимагати, щоб ви робили».

Сьогодні ні в кого в світі, крім Кремля, немає сумнівів, що Україні, аби піклуватися про громадян на окупованих територіях, необхідно взяти ці райони під контроль, або подолати збройний опір антиукраїнських сил, або домовитися про повернення законної державної влади мирним шляхом. До речі, саме мирний шлях Україна і пропонує.

Також керівництво України дало чітко зрозуміти, що українська держава буде виконувати свої функції тільки там, де вона присутня. І при цьому чинить милосердно, не припиняючи в зимовий період подачу газу і електроенергію на окуповані території Донбасу.

До речі, всі соціальні зобов'язання перед місцевим населенням звільнених районів Донецької та Луганської областей українською державою виконуються в повному обсязі.

«Українські військові порушують Мінські угоди»

Україна зацікавлена в суворому дотриманні режиму припинення вогню, оскільки українській стороні вкрай невигідне посилення в населення на підконтрольних терористам територій антиукраїнських настроїв.

Навпаки, для неї вкрай важливе завоювання довіри місцевого населення з метою розвінчування міфів, поширюваних російською пропагандою, і налагодження діалогу для якнайшвидшого припинення конфлікту.

Саме тому українська сторона в повному обсязі виконує режим припинення вогню і налаштована на пошук політичного рішення на основі Мирного плану Президента України Петра Порошенка і Мінських домовленостей.

Україна неодноразово виступала ініціатором припинення вогню в зоні АТО.

Утім терористи продовжують вести обстріл позицій українських військ і цивільних об'єктів, тим самим штучно підтримуючи в регіоні соціально-політичну напругу.

Страшними прикладами таких провокацій стали терористичні акти, вчинені з «благословіння» Москви бойовиками під Волновахою, в Донецьку та Маріуполі.

Очевидно, що так звані «ополченці» беззаперечно виконують накази Кремля, зацікавленого не в завершенні, а в заморожуванні конфлікту на Донбасі.

«Опір української влади очолили» кращі «люди Донбасу»

Штучні Донецька і Луганська «народні республіки» стали центрами об'єднання російських найманців, професійних бойовиків, диверсійних груп на основі вихідців з Кавказу та місцевих proросійських активістів.

Що стосується основних ватажків вчиненої Кремлем кривавої драми на Донбасі, то за кожним з них тягнеться довжелезний шлейф «подвигів», який потрапляє під статті Кримінального кодексу.

До речі, список ватажків, які на першому етапі очолили захоплення адміністративних будівель на Донбасі, переконливо свідчить, що конфлікт у регіон принесений ззовні, оскільки найактивнішими були саме громадяни РФ. Серед них такі відомі персонажі, як Ігор Гіркін («Стрелков»), Олексій Бородай, «Бабай» (Олександр Можаєв), «Моторола» (Арсеній Павлов) тощо.

Цього ж штибу й їхні молодші помічники, завербовані російськими спецслужбами кремлівські маріонетки Павло Губарев, «Бєс» (Ігор Безлер), Денис Пушилін, Микола Козіцин, Ігор Плотницкий, В'ячеслав Пономарьов, Олександр Захарченко тощо.

Природно, що з цими людьми, які нічого не вирішують без Кремля, вести будь-які переговори немає сенсу.

Яскравим підтвердженням цього стало порушення домовленостей щодо оголошеного «режиму тиші» в зоні зіткнення з українськими військовими.

Отримуючи з Росії через неконтрольовані нашими прикордонниками ділянки кордону фінансування і озброєння, зокрема важку бронетехніку і реактивні системи залпового вогню «Град», терористи продовжують руйнувати Донбас. Тож необхідно розуміти, що сенс існування цих кривавих тимчасових — не добробут жителів Донбасу, їхнє завдання — перетворити регіон, за наказом Москви, на кровоточиву рану України.

«Малайзійський Boeing збили українці»

Як відомо, катастрофа літака МС-17 (Boeing-777) «Малазійських авіаліній», який прямував з Амстердама в Куала-Лумпур, сталася 17 липня 2014 в Донецькій області, над територією підконтрольною бойовикам, зокрема терористу Безлеру («Бєсу»). Всі 298 осіб, що перебували на борту, загинули. Більшість з них — громадяни Нідерландів.

Попередні результати розслідування свідчать про те, що Boeing-777 «Малазійських авіаліній» збили саме російською ракетою, випущеною із зенітно-ракетного комплексу «Бук-М», завезеного на Донбас з території Росії.

Цей факт побічно підтверджує перехоплена того ж дня Службою безпеки України телефонна розмова Безлера («Бєса») з його московським куратором полковником ГРУ ГШ ЗС РФ В. Германіним, в якому Безлер рапортує про щойно збитий бойовиками літак.

Тому немає нічого дивного в тому, що терористи «ДНР» перед приїздом міжнародної слідчої комісії вивезли значну частину уламків літака і тіл пасажирів з місця аварії лайнера.

Своєю чергою російська сторона, щоб «замести сліди», розгорнула потужну інформаційну кампанію, спрямовану на дискредитацію українських військових і відбілювання бойовиків з їхніми російськими господарями.

Спочатку росіяни говорили про те, що в літаку перевозили трупи, потім — що літак збив український штурмовик, навіть намалювали «фотографію» (правда, удар ракетою був не з того боку, і Boeing-777 «запозичений» з іншого малюнка). Очевидний для всіх розсудливих висновок — «безневинні» так не брешуть, як це робить Кремль і російська пропаганда.

Однак правду про те, хто насправді збив Boeing-777, від світової спільноти приховати не вдасться. Уже в найближчі місяці світ дізнається висновки міжнародної слідчої комісії, і вони, без жодних сумнівів, будуть явно розходитися з тими байками, які Кремль через підконтрольні ЗМІ розповідає власному народу.

Тривожний дзвінок для справжніх винуватців катастрофи вже пролунав 12 листопада 2014 року з уст Прем'єр-міністра Австралії Тоні Еббота, який попросив Володимира Путіна вибачитися за малазійський Boeing, який 17 липня впав на підконтрольній бойовикам території Донецької області.

«Росії не страшні міжнародні санкції»

На наших очах справджується біблійна істина, коли Росія падає в яму, яку вона викопала для України.

У липні 2014 року по відношенню до Росії були введені досить жорсткі санкції, в результаті росіяни відчули серйозні наслідки авантюрної політики по відношенню до України.

Падіння російської національної валюти перевищило 100% по відношенню до долара США в порівнянні з березнем 2014 року.

На тлі масштабного відтоку капіталу затріщала по швах фінансова система країни.

Почали зникати імпортні товари. Окремим категоріям державних чиновників влада заборонила виїзд за кордон під приводом погіршення відносин Росії з іншими країнами.

Спроба нейтралізувати наслідки конфлікту із Заходом за допомогою Китаю не мала успіху. Сучасний Китай незацікавлений в альянсі з РФ проти світового співтовариства.

Як наслідок — путінська Росія стає дедалі більше ізольованою в світі.

В таких умовах кремлівська пропаганда швидко знайшла ворога — звинуватила в усіх російських бідах Захід, що дає можливість в короткостроковій перспективі підтримувати високу популярність войовничої політики Путіна.

Цьому також сприяє інформаційна закритість Росії, де 95% громадян отримують інформацію через підконтрольні владі ЗМІ.

Однак, попри всі їхні старання, якщо ситуація з санкціями кардинально не зміниться на краще, підтримка нинішньої влади народом може різко обвалитися. Адже відомий в Росії принцип «від любові до ненависті один крок», ще ніхто не відміняв.

Істотне погіршення умов життя потроху зменшує войовничий запал населення і змушує замислитися про наслідки авантюризму бізнес-еліту, зокрема тих, чиї інтереси не замкнуті безпосередньо на військово-промисловий комплекс.

За даними соціологів, лише 5–6% населення Росії готові терпіти додаткові фінансові та побутові проблеми для реалізації безглуздої агресивної політики. Дедалі більше росіян починають розуміти, що «безкоштовний Крим» буває тільки в мишоловці. Такі настрої — тільки початок «великого шляху».

«У конфлікті України з Росією винна Америка»

Невже це Сполучені Штати Америки ввели російські війська в Крим і на Донбас, провели у Криму «референдум» і керують російськими терористами в Україні?

Невже «Бєс», «Упир», «Лісовик», «Моторола», «Глист» і «Сопля» — громадяни США?

Невже це США розв'язали на російському ТБ дивовижну за паскудністю і огидною за брехливістю антиукраїнську пропаганду за «Кримнаш» і ... проти самих США?

Російські ЗМІ люблять розповідати про «печеньки», які роздавала заступник держсекретаря США Вікторія Нуланд на Майдані. Дрібниця, що це були не «печеньки», а сендвічі. Дрібниця і те, що Нуланд роздавала їх не тільки мітингувальникам, але і бійцям «Беркута».

Значно важливіше те, що це були саме борошняні вироби, а не «Буки», «Гради», «Урагани», «Смерчі», танки, не кажучи вже про вогнемети і міномети.

США принесли в Україну не смерть і кров, а заклик поважати народ, вирішувати питання через діалог і вибори.

А Росія десятиліттями всіляко підтримувала кримінально-олігархічну владу України. Лише задля того, щоб така влада ділилася з Кремлем накраденим у народу, щоб виснажити Україну, зробити її нежиттєздатною і знищити руками корумпованих чиновників, готових проміняти країну на вміст свого гаманця.

Друг пізнається в біді.

США досі не вбило жодного українця, а навпаки — допомагає українському народу стримувати агресора і відбудовувати країну.

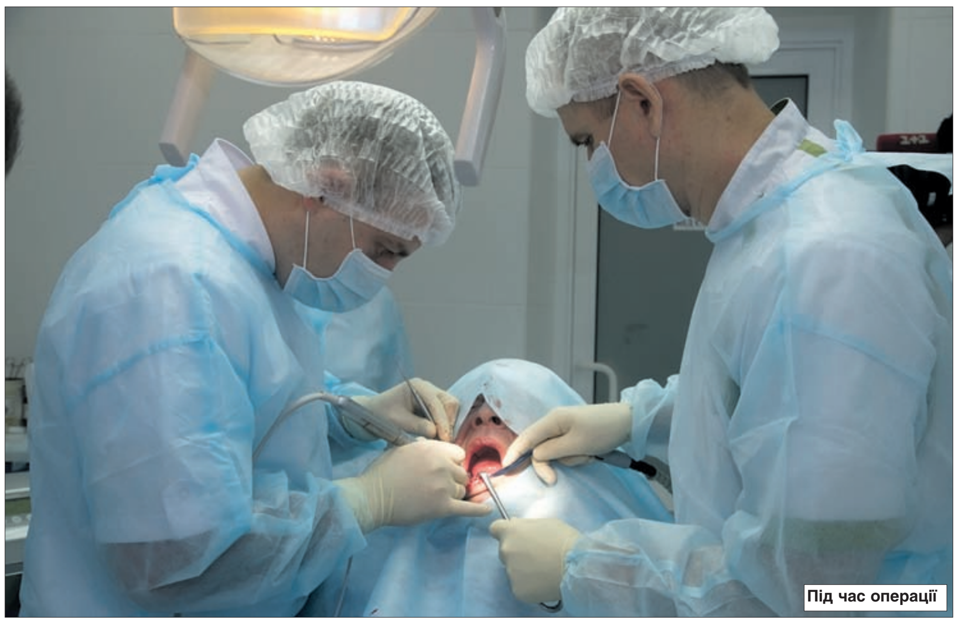
Закінчення. Початок у номерах за 3 та 5 лютого 2015 року

Матеріали підготовлені Головним управлінням по роботі з особовим складом Збройних Сил України

● 9 ЛЮТОГО — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СТОМАТОЛОГА

І НА ВІЙНІ ЗУБИ БОЛЯТЬ

Дев'ятого лютого 249 року від Різдва Христового жінка, яку католицька церква шанує як святу Аполонію Александрійську, пішла у вогнище на страту. Інквізиція страшними тортурами намагалася змусити майбутню святу зректися християнської віри. Але вона все витримала, і згодом в день її мученицької смерті почали відзначати Міжнародний день стоматолога. Атрибутами святої Аполонії згідно з характером мук стали зуби або щипці, а в католиків збереглось повір'я, що коли вимовити: «Santa Apollonia», то зубний біль відступить.

Під час операції

Дослідження про кількість католиків в Українській армії, мабуть, ніхто не проводив, але навряд чи при зубному болі вони моляться святій Аполонії. Всі надії частіше покладають на військових стоматологів. Антитерористична операція виявила як одну з військово-медичних проблем — надання ефективної стоматологічної допомоги від поля бою до стаціонару.

Популярні розмови про білосніжну посмішку залишимо для мирного часу. Зараз, за поточною статистикою, десять відсотків кульових, осколкових та мінно-вибухових поранень припадають на голову. Кажучи простими словами, кулі та осколки перебивають щелепи й зуби разом з кістками обличчя та утворюють складні травматичні осередки. Медичне втручання стає невідкладним, бо йдеться, як мінімум, про порятунок воїнів від довічних каліцтв, а часто-густо — про збереження життя.

Начальник кафедри щелепно-лицевої хірургії та стоматології УВМА, доктор медичних наук, професор полковник медичної служби Андрій ЛИХОТА

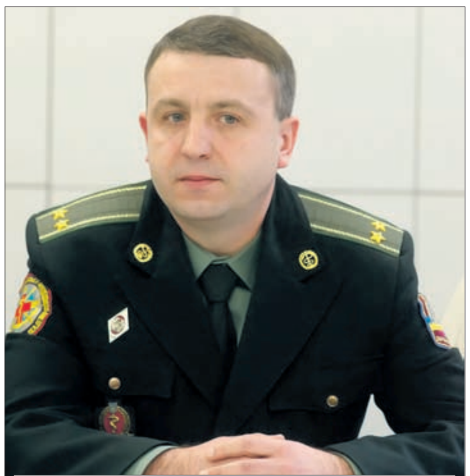
У лавах Збройних Сил України існує унікальне утворення. Це тандем кафедри щелепно-лицевої хірургії та стоматології Української військово-медичної академії і Центральної стоматологічної поліклініки Міністерства оборони України. Все нове, прогресивне, що існує в світі профільної науки, кафедра адаптує до армійських умов на базі поліклініки. Потім напрацьований ними досвід запроваджується на рівні лінійних підрозділів.

Польові або гарнізонні стоматологи надають невідкладну допомогу, надійно локалізують травматичні осередки, евакуюють поранених у стаціонарні медустанови, де вже проводяться планові хірургічні, протезувальні та реабілітаційні заходи. Схема має зворотний зв'язок, коли пацієнти переадресовують свої подяки лікарям, які надали чоловікам високопрофесійну невідкладну допомогу в польових умовах.

Про стан зубів учасників антитерористичної операції розповів начальник кафедри щелепно-лицевої хірургії та стоматології УВМА, доктор медичних наук, професор полковник медичної служби Андрій Лихота:

— Я разом з усіма колегами вимушений констатувати жахливий стан ротових порожнин більшості учасників АТО. На превеликий жаль, медкомісії при військкоматах не звертають увагу на хвороби зубів. Тому мобілізовані прибувають до частин з «букетом» болячок. Унаслідок цього навантаження на армійських стоматологів зросло втричі. Вони зіткнулися з проблемами, які обумовлені низкою чинників. Це вікові особливості щелеп зрілих військовослужбовців, неправильний режим їхнього харчування, довготривалі стреси, переохолодження, польова антисанітарія. Наведені чинники створили хвилю інфекційно-запальних захворювань. Я — лікар і добре уявляю, які страждання доводиться терпіти нашим бійцям просто в окопах. Але ж йдеться і про їхню боєздатність. Тож якщо частину, підрозділ відвели на відпочинок, переформування, треба робити все можливе і неможливе для санації ротової порожнини підлеглих. Тим більше, що в безкоштовній допомозі не відмовить і більшість цивільних стоматологів: до нас з відповідними пропозиціями звертаються керівники десятків профільних закладів.

Хочу також наголосити на суттєвому збільшені наших можливостей для надання медичної допомоги в розгорнутих у зоні проведення АТО мобільних госпіталях та пересувних стоматологічних кабінетах на автомобільній базі. Там працюють найкращі фахівці, вони мають сучасне обладнання не тільки для діагностики, лікування зубів, а й для проведення якісних щелепно-лицевих операцій при прямому консультативному супроводі фахівців з Києва.

Начальник Центральної стоматологічної поліклініки стоматолог-хірург, імплантолог, лікар вищої категорії підполковник медичної служби Михайло ЛИЩИШИН

● ДОВІДКА «НА»

Центральна стоматологічна поліклініка Міністерства оборони України призначена для надання амбулаторної спеціалізованої стоматологічної допомоги військовослужбовцям, ветеранам Великої Вітчизняної війни, пенсіонерам Міністерства оборони і цивільним громадянам. Заснована понад 70 років тому. Протягом минулого року лікарі поліклініки прийняли та вилікували понад 45 000 пацієнтів. Зі 100 лікарів майже 50% мають вищу кваліфікаційну категорію.

Як зазначив начальник Центральної стоматологічної поліклініки стоматолог-хірург, імплантолог, лікар вищої категорії підполковник медичної служби Михайло Лищишин, зараз у середньому тут обслуговують 300 пацієнтів на добу. Тут професіоналізм підсилений надсучасними технічними можливостями. Фахівці поліклініки регулярно виїжджають у віддалені гарнізони, де відсутні штатні стоматологи. Лікарі консультують своїх колег у зоні АТО, часто бувають там у відрядженнях з метою покращання організації роботи польових стоматкабінетів. З початку проведення АТО тут, у Києві, вилікували понад двісті учасників бойових дій. Бійці потребували ортопедичної та хірургічної допомоги, відновлення втраченого зубного ряду тощо.

Начальник поліклініки з гордістю зазначив, що за рівнем забезпеченості стоматологічними технологіями і устаткуванням військова лікувальна установа є однією з кращих у країні. З одного боку, цей медичний заклад є практичною та навчальною базою Української військово-медичної академії, а з другого — центром підвищення кваліфікації для всіх військових стоматологів Збройних Сил.

Фахівці поліклініки регулярно проводять заняття, майстер-класи під егідою Асоціації стоматологів України, Міжнародної академії комп'ютерних наук і систем, беруть участь у світових симпозіумах і конгресах. Їхні наукові праці публікуються у світових спеціалізованих журналах. Є тут єдиний у державі унікальний музей стоматології.

Віктор ШЕВЧЕНКО, «Народна армія».
Фото Андрія ШМАТОВА

● РЕКОМЕНДАЦІЇ ФАХІВЦІВ

ПОЛЬОВА АБЕТКА ДОГЛЯДУ ЗА ЗУБАМИ

У своє професійне свято доцент кафедри щелепно-лицевої хірургії Української військово-медичної академії підполковник медичної служби Віталій Коваленко перебуває в зоні проведення антитерористичної операції. Віталій Володимирович працює над підвищенням ефективності надання медичної допомоги бійцям з щелепно-лицевими пораненнями. Зокрема, щодо підвищення оперативності евакуації поранених на всіх рівнях: від підрозділу до профільних або центральних клінік із застосуванням наявних транспортних засобів. Протягом місяця за його безпосередньою участю один стоматологічний кабінет мобільного госпіталю приймає до 1000 пацієнтів, зокрема на лінії бойового зіткнення — до 300 військовослужбовців.

— Мене непокоїть, що в окремих підрозділах немає санінструкторів, а деякі командири не проводять інструктажі з особистої гігієни, — говорить лікар. — Але зима, авітаміноз, стрес, вік мобілізованих, відсутність елементарного догляду нищать зуби, ясна. В підсумку — бійці втрачають боєздатність.

Як же запобігти цьому, що потрібно робити в польових умовах для збереження зубів? Віталій Коваленко дав прості рекомендації з короткими коментарями, сформував своєрідну абетку з догляду за ротовою порожниною. По-перше, це боротьба з авітамінозом. Для цього рекомендується споживати цибулю та часник, які продовольчі служби постачають на територію проведення АТО в достатній кількості. Зубок часнику та третина головки цибулини на добу творять дива. Додатковий ресурс — допомога волонтерів. Можна замовити найпростіші та ефективні вітчизняні полівітаміни, еліксири для полоскання рота, антисептичну жувальну гумку. Рекомендовано пити в малих дозах слабкий відвар молодої дубової кори. На передовій дубків у лісосмугах достатньо…

Інші поради стосуються полоскання рота і чистки зубів, споживання чистої води. Якщо джерело води сумнівне, сніг навколо після вибухів боєприпасів брудний, а тала вода має забарвлення — спочатку відфільтруйте воду через чисті ганчірку, серветку, натільну білизну, потім закип'ятіть, а вже тоді вживайте рідину.

Віктор ШЕВЧЕНКО, «Народна армія»

Доцент кафедри щелепно-лицевої хірургії Української військово-медичної академії підполковник медичної служби Віталій КОВАЛЕНКО

●«ПОВЕРТАЙСЯ ЖИВИМ»

НАША ЛЮБОВ І ВІРА — ТОБІ, СОЛДАТЕ УКРАЇНИ

На Дніпропетровщині вихованці дитячого реабілітаційного центру «Перлина Придніпров'я» долучилися до акції «Повертайся живим». Так, у селищі Черкаське дітлахи провідали поранених військовослужбовців, які лікуються у військовому госпіталі. Вони привезли захисникам Вітчизни печиво та обереги. Також юні громадяни України написали вірші, в яких сердечно побажали здоров'я воїнам, котрі, не шкодуючи свого життя, захищають Україну. Крім цього, до військової медичної установи привезли допомогу, яку збирали школярі області.

Як розповіла директор дитячого реабілітаційного центру «Перлина Придніпров'я» Наталія Олійник, усі діти дуже активно готували подарунки солдатам.

— Це дійсно обереги, адже те, чого доторкаються дитячі руки, є святим. Ми тут у тилу вболіваємо за наших воїнів, що ми завжди з ними, ми обов'язково дочекаємося їх.

Спілкуючись із військовослужбовцями, Світлана Осауленко, одна з учасниць акції, розповіла, що все це зроблено від щирого серця.

— Ми хочемо донести, що ми їх дуже любимо, вдячні за те, що живемо в мирному місті, під мирним небом, можемо спокійно ходити, живі наші рідні та близькі. На війні дуже страшно, але ми віримо, що наші захисники все витримають та повернуться з перемогою. А ми їх підтримаємо, чим зможемо. Солдатам України є за що боротися і що захищати, — сказала вона.

Бійці прийняли дітей з радістю та подякували малечі за підтримку.

— Діти — це святе, і ми дуже раді ємо їхній підтримці. Ми з хлопцями зворушені цим візитом до сліз. Спасибі їм велике, — сказав військовослужбовець Олександр Основа.

Олександр КОЛЕСНИК,
Дніпропетровськ

●УКРАЇНА ПОНАД УСЕ!

КІРОВОГРАД ЗУСТРІВ ГЕРОЇВ-СПЕЦПРИЗНАЧЕНЦІВ

До Кіровограда на ротацію повернулися бійці легендарного полку спеціального призначення. Біля КПП військової частини зібралося чимало місцевих мешканців. Зустрічати військових прийшли рідні, дружини військових, волонтери та звичайні кіровоградці. Присутні зі сльозами на очах та з гордістю вітали героїв з поверненням.

Інф. «НА»

●НАРОДНА ПІДТРИМКА

ЯК ЛИПОВА ДОЛИНА ДБАЄ ПРО ВІЙСЬКО

Активно допомагають українському війську й мешканці Сумщини. Активісти регіону роблять свій внесок у спільну перемогу, так би мовити, хто чим може.

Незабаром з області на передову поїдуть перші відремонтовані «бронемашини-трансформери». Так їх прозвали у сумському селищі Липова Долина на місцевому «Заводі Кобзаренка». Його працівники вдосконалили систему кумулятивного захисту для розвідувально-дозорних машин.

— На полі бою решітки можуть розкладатися і таким чином захищають БРДМ та екіпаж від ворожих обстрілів. А коли треба зменшити габарити бронемашини — решітки швидко складаються. До того ж, ми посилили їхній кумулятивний захист, — розповідає директор заводу Анатолій Кобзаренко.

Два тижні тому понівечені бронемашини привезли з Донбасу. Їх ледь затягли до ремонтного цеху. Працівники заводу перебрали в БРДМ двигуни, поставили нову гуму, поміняли мастило, пофарбували і зараз встановлюють захисну решітку.

Однак ремонтом бронетехніки на заводі не обмежуються. Там створили ще й патріотичну бригаду, що відповідає за допомогу бійцям АТО. Хлопці скручують довжелезні троси, виготовляють скоби для бліндажів та зварюють пічки-буржуйки. Два десятки таких вже відправили на передову.

— Буржуйки щоразу намагаємося вдосконалювати, щоб були енергоємні та можна було на них їжу підігріти та взуття посушити, — хвалиться бригадир заводу Олексій Федько. — А загалом ми прислухаємося до замовлень та порад наших захисників. Все для них робимо від щирого серця. Тим часом жінки липоводолинянського заводу переймаються, аби вояки голодними не були. Приготували хлопцям домашні делікатеси. Зварили тушонку, з печінки — паштет, зробили ковбаску, сало з часничком перекрутили. Вже на вихідних чергова партія допомоги фронту з районного центру Сумщини дістанеться на передову. На додаток до продуктів, буржуйок та бронемашин директор заводу передав бійцям прилад нічного бачення.

Віктор АНУФРІЄВ,
Чернігів

●ПЕРЛИНИ МУДРОСТІ

Дзвін шабель, пісні, походи, воля соколина, тихі зорі, ясні води — моя Україна.
В. СОСЮРА

***

Любіть Україну у сні й наяву, вишневу свою Україну, красу її, вічно живу
і нову, і мову її солов'їну.
В. СОСЮРА

***

Шматок землі, ти звешся Україною.
Ти був до нас. Ти будеш після нас.
Л. КОСТЕНКО

***

Ми є. Були. І будем ми! Й Вітчизна наша з нами.
І. БАГРЯНИЙ

***

Ніяка в світі сила нас не зламає,
бо нас коріння наше в землі тримає.
Г. ДУДКА

***

Ми смертні. Та знайте: народ не вмира.
Б. ОЛІЙНИК

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20104
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 39807**

Головний редактор
Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Ігор ПАРУБСЬКИЙ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.